

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 8. marraskuuta 2019
(OR. en)

13952/19

Toimielinten välinen asia:
2018/0006(CNS)

FISC 431
ECOFIN 980

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	13520/1/19 REV 1
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienyritysten erityisjärjestelmän osalta – Yleisnäkemyks

---

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä direktiiviehdotusta koskevan yleisnäkemyksen teksti, jonka Ecofin-neuvosto hyväksyi istunnossaan 8. marraskuuta 2019.

EHDOTUS:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta
pienyrittysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta
pienyrittysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän
hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon², noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

---

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

- 1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY³ säädetään, että jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa pienyritysten erityisjärjestelmiään yhteisten säännösten mukaisesti ja pyrkien laajempaan yhdenmukaisuuteen. Kyseiset säännökset ovat kuitenkin vanhentuneita, eikä niillä vähennetä pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa räsitusta, koska ne on laadittu yhteistä arvonlisäverojärjestelmää varten, joka perustuu verotukseen alkuperäjäsenvaltiossa.
- 2) Komissio ilmoitti arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassaan⁴ kattavasta pienyrityksiä koskevasta yksinkertaistamispaketista, jolla pyritään vähentämään pienyritysten hallinnollista räsitusta ja luomaan verotusympäristö, jolla edistetään pienyritysten kasvua ja rajatylittävän kaupan kehitystä. Tämä edellyttäisi pienyritysten erityisjärjestelmän uudelleentarkastelua, kuten arvonlisäveroa koskevan toimintasuunnitelman jatkotoimista annetussa tiedonannossa⁵ todetaan. Sen vuoksi pienyritysten erityisjärjestelmän uudelleentarkastelu on tärkeä osa arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassa esitettyä uudistuspakettia.
- 3) Jotta säännösten noudattamisesta verosta vapautetuille pienyrityksille aiheutuvaan kohtuuttomaan räsitukseen voidaan puuttua, myös näiden pienyritysten olisi voitava soveltaa tiettyjä yksinkertaistamistoimenpiteitä.
- 4) Pienyritysten erityisjärjestelmässä on tällä hetkellä mahdollista myöntää verovapautus ainoastaan yrityksille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava. Tällä on kielteinen vaikutus sijoittautumattomien yritysten kilpailuun sisämarkkinoilla. Tämän ratkaisemiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi pienyritysten, jotka ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa arvonlisävero on maksettava, olisi myös voitava hyödyntää verovapautusta.

---

³ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroa – aika tehdä päätöksiä (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista – Kohti yhtenäistä EU:n alv-alueita – Tekojen aika (COM(2017) 566 final, 4.10.2017).

- 5) Jos verovelvolliseen sovelletaan tavanomaista arvonlisäverojärjestelmää sen sijoittautumisjäsenvaltiossa mutta se hyödyntää pienyritysten vapautusta verosta jossakin toisessa jäsenvaltiossa, tuotantopanoksista maksetun veron vähennyksissä olisi otettava huomioon verovelvollisen verolliset luovutukset ja suoritukset. Näin ollen jos tällaiset verovelvolliset hankkivat sijoittautumisjäsenvaltiossaan tuotantopanoksia, jotka liittyvät muissa jäsenvaltioissa verovapaisiin luovutuksiin ja suorituksiin, tuotantopanoksiin sisältyvää arvonlisäveroa ei voida vähentää siltä osin kuin kyseiset tuotantopanokset liittyvät verovapaisiin luovutuksiin ja suorituksiin.
- 6) Pienyritykset voivat hyödyntää verovapautusta vain, jos niiden vuosittainen liikevaihto alittaa sen jäsenvaltion soveltaman raja-arvon, jossa arvonlisävero on maksettava. Jäsenvaltioiden on raja-arvoaan määrittäessään noudatettava direktiivissä 2006/112/EY säädettyjä, raja-arvoja koskevia sääntöjä. Kyseiset säännöt, joista useimmat on otettu käyttöön vuonna 1977, eivät ole enää sopivia.
- 7) Asioiden yksinkertaistamiseksi monilla jäsenvaltioilla on lupa soveltaa tilapäisesti raja-arvoa, joka on korkeampi kuin direktiivissä 2006/112/EY sallittu. Koska ei ole asianmukaista jatkaa yleisten sääntöjen muuttamista poikkeuksina myönnettyjä toimenpiteitä soveltaen, raja-arvoja koskevat säännöt olisi saatettava ajan tasalle.
- 8) Jäsenvaltioiden olisi voitava itse määrittää verovapautusta koskeva kansallinen raja-arvonsa tasolle, joka parhaiten vastaa niiden taloudellisia ja poliittisia olosuhteita, noudattaen tässä direktiivissä raja-arvolle säädettyä ylärajaa. Tässä yhteydessä olisi täsmennettävä, että jos jäsenvaltiot soveltavat eri raja-arvoja eri liiketoiminnan aloilla, tämän olisi perustuttava objektiivisiin perusteisiin. Jos verovelvollinen on oikeutettu soveltamaan useita alakohtaisia raja-arvoja, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että verovelvollinen voi soveltaa vain yhtä näistä raja-arvoista. Niiden olisi varmistettava myös, että käytetyissä raja-arvoissa ei tehdä eroa sijoittautuneiden ja sijoittautumattomien verovelvollisten välillä.

- 9) Vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo, jonka perusteella verovapautus myönnetään tässä erityisjärjestelmässä, muodostuu yksinomaan sellaisten tavaroiden luovutusten ja sellaisten palveluiden suoritusten yhteenlasketusta arvosta, jotka pienyritys on luovuttanut tai suorittanut jäsenvaltiossa, jossa verovapautus myönnetään. Kilpailu voi vääristyä, jos yritys, joka ei ole sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon, voisi käyttää hyväkseen tällaista verovapautusta riippumatta sen liikevaihdosta muissa jäsenvaltioissa. Jotta voidaan vähentää tällaista kilpailun vääristymistä ja turvata verotulot, ainoastaan yritykset, joiden vuosittainen liikevaihto unionissa on tiettyä raja-arvoa alempi, olisivat oikeutettuja verovapautukseen jäsenvaltiossa, johon ne eivät ole sijoittautuneet. Yritysten, joiden liikevaihto ei ylitä niiden sijoittautumisjäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion kansallista raja-arvoa, olisi voitava edelleen tehdä verovapaita luovutuksia ja suorituksia kyseisessä jäsenvaltiossa riippumatta niiden liikevaihdosta muissa jäsenvaltioissa, vaikka niiden kokonaisliikevaihto ylittäisi unionin tason raja-arvon.
- 10) Jotta voitaisiin valvoa tehokkaasti verovapautuksen soveltamista ja varmistaa, että jäsenvaltioilla on käytettävissään tarvittavat tiedot, verovelvollinen, joka haluaa hyödyntää verovapautusta muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan, olisi velvoitettava ilmoittamaan tästä etukäteen sijoittautumisjäsenvaltiolleen. Asioiden yksinkertaistamiseksi ja säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi tällaisella verovelvollisella olisi oltava yksilöllinen tunniste vain sijoittautumisjäsenvaltiossa. Tunnisteena voidaan käyttää arvonlisäverotunnistetta, mutta se ei ole välttämätöntä.
- 11) Jotta varmistetaan verovapautuksen asianmukainen toiminta ja valvonta sekä tietojen oikea-aikainen toimittaminen, verovapautusta muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan hyödyntävien verovelvollisten ilmoitusvelvoitteet olisi määriteltävä selkeästi. Tämän ansiosta sääntöjä noudattavat verovelvolliset pitäisi voida vapauttaa tällaisista velvoitteista ja rekisteröintivelvoitteesta muissa jäsenvaltioissa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava edellyttää, että jos sijoittautumattomat verovelvolliset eivät nouda niille nimenomaisesti asetettuja ilmoitusvelvoitteita, niiden on täytettävä kansallisessa arvonlisäverolainsäädännössä asetetut arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymistä ja ilmoittamista koskevat yleiset velvoitteet.

- 12) Jotta voidaan välttää epä johdonmukaisuudet sen jäsenvaltiokohtaisen vuosittaisen liikevaihdon laskennassa, jota käytetään verovapautuksen soveltamisen viitearvona, sekä unionin tason vuosittaisen liikevaihdon laskennassa, olisi määritettävä huomioon otettavat liikevaihdon osatekijät.
- 13) Sen estämiseksi, että pienyritysten verovapautusta koskevia sääntöjä kierrettäisiin, ja kyseisen vapautuksen tarkoituksen säilyttämiseksi verovelvollisen ei olisi voitava hyödyntää vapautusta, jos vapautuksen myöntävän jäsenvaltion asettama kansallinen raja-arvo on ylittynyt edeltävänä kalenterivuonna, riippumatta siitä, onko verovelvollinen sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon. Samasta syystä verovapautuksen myöntävään jäsenvaltioon sijoittautumattoman verovelvollisen ei olisi voitava hyödyntää vapautusta, jos sen unionin tason vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo on ylittynyt edeltävänä kalenterivuonna.
- 14) Jotta voidaan varmistaa, että pienyrityksen verovapautuksesta siirrytään verotukseen asteittaisesti, verovelvollisten olisi voitava jatkaa verovapautuksen hyödyntämistä rajoitetun ajan, jos niiden liikevaihto ei ylitä kansallista, verovapautusta koskevaa raja-arvoa enemmällä kuin tietyllä prosenttiosuudella tästä raja-arvosta. Sovellettavien raja-arvojen taso voi vaihdella. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava valita, mitä käytettävissä olevista kahdesta prosenttiosuudesta ne soveltavat, niin kauan kuin prosenttiosuuden soveltaminen ei aiheuta sitä, että verosta vapautetun verovelvollisen liikevaihto ylittää tietyn kiinteän määrän. Jos unionin tason vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, verovapautuksen soveltaminen on siitä lähtien lopetettava, jotta raja-arvo täyttäisi verotulojen turvaamista koskevan tehtävänsä.

- 15) Jos verovapautusta sovelletaan, sitä sijoittautumisjäsenvaltiossaan hyödyntävillä pienyrityksillä olisi vähintään oltava mahdollisuus osallistua arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymistä koskevaan menettelyyn tietyssä määräajassa. Jäsenvaltioiden olisi voitava pidentää tätä määräaika erityistapauksissa, joissa tarvitaan perusteellisia tarkastuksia veropetosten tai veronkierron estämiseksi.
- 16) Verovapautusta sijoittautumisjäsenvaltiossaan hyödyntävillä pienyrityksillä olisi vähintään oltava mahdollisuus soveltaa yksinkertaistettuja ilmoitusvelvoitteita.
- 17) Arvonlisäverosta myönnettävän vapautuksen lisäksi erityisjärjestelmissä on myös mahdollisuus myöntää asteittainen verohelpotus. Asteittainen verohelpotus on monimutkainen, eikä se juurikaan vähennä pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa räsitusta. Sen vuoksi tämä toimenpide olisi kumottava.
- 18) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa verovelvollisten valita, soveltavatko ne yleistä arvonlisäverojärjestelmää vai pienyritysten erityisjärjestelmää. Jos verovelvollinen käyttää tätä oikeutta, on asianmukaista antaa jäsenvaltioiden vahvistaa kyseisen valinnan käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset.
- 19) Tämän direktiivin ei olisi sisällettävä uusia rekisteröinti- tai ilmoitusvelvoitteita pienyrityksille, jotka hyödyntävät verovapautusta ainoastaan jäsenvaltiossa, johon ne ovat sijoittautuneet.
- 20) Tämän direktiivin tavoitteena on keventää pienyrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa räsitusta. Jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa tätä riittäväällä tavalla, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- 21) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁶ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- 22) Jotta voidaan varmistaa, että neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁷ vahvistettujen, pienyritysten erityisjärjestelmää koskevien yksinkertaistusten soveltamista voidaan valvoa asianmukaisesti, asetusta (EU) N:o 904/2010⁸ on muutettava siten, että jäsenvaltioiden asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on automaattisesti pääsy pienyritysten alv-vapautusta hyödyntäviltä verovelvollisilta kerättyihin tietoihin.
- 23) Jotta pienyritysten erityisjärjestelmää koskevat säännökset olisivat kaikissa jäsenvaltioissa helposti pienyritysten saatavilla, kyseiset säännökset olisi julkaistava komission verkkosivustolla.
- 24) Sen vuoksi direktiiviä 2006/112/EY ja asetusta (EU) N:o 904/2010 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

---

⁶ EUVL L 369, 17.12.2011, s. 14.

⁷ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁸ Neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) verovelvollinen tässä ominaisuudessaan tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, jos myyjä on verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessaan ja johon ei sovelleta 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta eikä 33 tai 36 artiklan säännöksiä;"

2) Muutetaan 139 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Edellä 138 artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta sellaisten verovelvollisten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin, joihin sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta jäsenvaltiossa, jossa tavaroiden luovutus tapahtuu."

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 138 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta sellaisten verovelvollisten suorittamiin valmisteveron alaisten tuotteiden luovutuksiin, joihin sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta jäsenvaltiossa, jossa tavaroiden luovutus tapahtuu."

3) Muutetaan 167 a artikla seuraavasti:

a) korvataan toinen kohta seuraavasti:

"Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua valinnaista järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on asetettava verovelvollisille, jotka käyttävät järjestelmää niiden alueella, raja-arvo, joka perustuu 288 artiklan mukaisesti laskettuun verovelvollisen vuosittaiseen liikevaihtoon. Tämä raja-arvo voi olla enintään 2 000 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.";

b) kumotaan kolmas kohta.

4) Korvataan 169 artiklan a alakohta seuraavasti:

"a) verovelvollisen 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan kuuluviin muihin kuin 284 artiklan nojalla verovapaisiin liiketoimiin, jotka suoritetaan sen jäsenvaltion ulkopuolella, jossa kyseinen vero on maksettava tai maksettu, ja jotka olisivat oikeuttaneet vähennykseen, jos ne olisi suoritettu tässä jäsenvaltiossa;"

5) Lisätään 220 a artiklan 1 kohtaan c alakohta seuraavasti:

"c) kun verovelvollinen hyödyntää 284 artiklassa tarkoitettua pienyritysten verovapautusta."

6) Korvataan 270 artiklan a alakohta seuraavasti:

"a) verovelvollisen suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittainen arvonlisäveroton kokonaisarvo ylittää enintään 35 000 eurolla tai sen vasta-arvolla kansallisena valuuttana sen vuosittaisen liikevaihdon määrän, jota käytetään viitearvona verovelvollisille, joihin sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta;"

7) Kumotaan 272 artiklan 1 kohdan d alakohta.

8) Lisätään XII osaston 1 lukuun -1 jakso seuraavasti:

"-1 jakso

Määritelmä

280 a artikla

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) 'vuosittaisella liikevaihdolla jäsenvaltiossa' verovelvollisen kyseisessä jäsenvaltiossa kalenterivuoden aikana suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittaista arvonlisäverotonta kokonaisarvoa;
- 2) 'vuosittaisella liikevaihdolla unionissa' verovelvollisen yhteisön alueella kalenterivuoden aikana suorittamien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten vuosittaista arvonlisäverotonta kokonaisarvoa."

9) Korvataan XII OSASTON 1 LUVUN 2 jakson otsikko seuraavasti: "*Verovapautukset*".

10) Korvataan 282 artikla seuraavasti:

"282 artikla

Tässä jaksossa säädettyjä verovapautuksia sovelletaan pienyritysten suorittamiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin."

11) Kumotaan 283 artiklan 1 kohdan c alakohta.

12) Korvataan 284 artikla seuraavasti:

"284 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää verovapautuksen sellaisten niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten kyseisellä alueella suorittamille tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, joiden kyseisten suoritusten ja luovutusten vuosittainen liikevaihto jäsenvaltiossa ei ylitä kyseisten jäsenvaltioiden tämän vapautuksen soveltamiseksi vahvistamaa raja-arvoa. Raja-arvo voi olla enintään 85 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.

Jäsenvaltiot voivat asettaa eri raja-arvoja eri liiketoiminta-aloille puolueettomin perustein. Mikään näistä raja-arvoista ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 85 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verovelvolliset, jotka ovat oikeutettuja soveltamaan useita alakohtaisia raja-arvoja, voivat käyttää vain yhtä näistä raja-arvoista.

Jäsenvaltion asettamissa raja-arvoissa ei saa tehdä eroa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden ja sijoittautumattomien verovelvollisten välillä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka ovat 1 kohdan nojalla ottaneet käyttöön verovelvollisten verovapautuksen, on myönnettävä verovapautus myös sellaisten verovelvollisten niiden omalla alueella suorittamille tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) kyseisen verovelvollisen vuosittainen liikevaihto unionissa on enintään 100 000 euroa;
  - b) verovelvollisen luovutusten ja suoritusten arvo jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, ei ylitä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavaa raja-arvoa, joka koskee verovapautuksen myöntämistä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille.
3. Sen estämättä, mitä 294 b artiklassa säädetään, jotta verovelvollinen voi hyödyntää verovapautusta jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, verovelvollisen on
  - a) annettava ennakoilmoitus sijoittautumisjäsenvaltiolleen, ja
  - b) verovelvollisella on oltava verovapautuksen soveltamiseksi yksilöllinen tunniste vain sijoittautumisjäsenvaltiossa.

Jäsenvaltiot voivat käyttää yksilöllistä arvonlisäverotunnistetta, joka jo on annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, tai soveltaa arvonlisäverotunnisteen rakennetta tai muuta tunnistetta ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua tunnistamista varten.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettussa yksilöllisessä tunnisteessa on oltava pääte "EX" tai tunnisteeseen on lisättävä tällainen pääte.

4. Verovelvollisen on ilmoitettava etukäteen sijoittautumisjäsenvaltiolleen, ennakoilmoitusta päivittämällä, muutoksista aiemmin 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti annettuihin tietoihin, mukaan lukien aikomuksesta hyödyntää verovapautusta muissa jäsenvaltioissa kuin ennakoilmoituksessa mainituissa jäsenvaltioissa ja päätöksestä lopettaa verovapautusjärjestelyn soveltaminen jäsenvaltioissa, joihin verovelvollinen ei ole sijoittautunut.

Lopettaminen tulee voimaan verovelvollisen ilmoituksen vastaanottamista seuraavan kalenterivuosineljänneksen ensimmäisenä päivänä, tai jos tällainen ilmoitus vastaanotetaan kalenterivuosineljänneksen viimeisen kuukauden aikana, seuraavan kalenterivuosineljänneksen toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä.

5. Verovapautusta sovelletaan jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut ja jossa verovelvollinen aikoo hyödyntää verovapautusta
- a) ennakoilmoituksen perusteella, siitä päivästä jona sijoittautumisjäsenvaltio ilmoittaa verovelvolliselle yksilöllisen tunnisteensa, tai
  - b) ennakoilmoituksen päivityksen perusteella, siitä päivästä jona sijoittautumisjäsenvaltio vahvistaa verovelvollisen tunnisteensa verovelvollisen päivityksen johdosta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päivä on viimeistään 35 työpäivää verovelvollisen 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 4 kohdan mukaisen ilmoituksen tai päivityksen vastaanottamisesta, lukuun ottamatta erityistapauksia, joissa jäsenvaltiot voivat tarvita lisäaikaa veropetosten tai veronkierron estämiseksi tarvittavien tarkastusten tekemiseen.

6. Tässä artiklassa tarkoitettu vastaava kansallisena valuuttana ilmaistava määrä lasketaan soveltamalla Euroopan keskuspankin 18 päivänä tammikuuta 2018 julkaisemaa muuntokurssia."

12 a) Lisätään 284 a – 284 e artikla seuraavasti:

"284 a artikla

1. Edellä 284 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa ennakkoilmoituksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
  - a) verovelvollisen nimi, toimiala, oikeudellinen muoto ja osoite;
  - b) jäsenvaltiot, joissa verovelvollinen aikoo hyödyntää verovapautusta;
  - c) verovelvollisen edeltävän kalenterivuoden aikana sijoittautumisjäsenvaltiossaan ja kussakin muussa jäsenvaltiossa tekemien tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo;
  - d) verovelvollisen kuluvan kalenterivuoden aikana ennen ilmoituksen antamista sijoittautumisjäsenvaltiossaan ja kussakin muussa jäsenvaltiossa tekemien tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot on annettava kultakin edeltävältä kalenterivuodelta, joka kuuluu 288 a artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kauteen sellaisen jäsenvaltion osalta, joka soveltaa siinä säädettyä vaihtoehtoa.

2. Kun verovelvollinen ilmoittaa sijoittautumisjäsenvaltiolleen 284 artiklan 4 kohdan mukaisesti aikovansa hyödyntää verovapautusta muissa kuin ennakoilmoituksessa mainituissa jäsenvaltioissa, verovelvollisen ei ole pakko antaa 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja siltä osin kuin nämä tiedot ovat jo sisältyneet 284 b artiklan mukaisiin aikaisemmin toimitettuihin ilmoituksiin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa päivityksessä on oltava 284 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen tunniste.

284 b artikla

1. Verovelvollisen, joka 284 artiklan 3 ja 4 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti hyödyntää saman artiklan 1 kohdassa säädettyä verovapautusta jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltioonsa kultakin kalenterivuosineljännekseltä seuraavat tiedot, myös verovelvolliselle osoitettu yksilöllinen tunniste:
  - a) verovelvollisen kalenterivuosineljänneksen aikana sijoittautumisjäsenvaltiossaan tekemien luovutusten ja suoritusten kokonaisarvo tai "0", jos luovutuksia tai suorituksia ei ole tehty;
  - b) verovelvollisen kalenterivuosineljänneksen aikana kussakin muussa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan tekemien luovutusten ja suoritusten kokonaisarvo tai "0", jos luovutuksia tai suorituksia ei ole tehty.
2. Verovelvollisen on annettava 1 kohdassa tarkoitettut tiedot kuukauden kuluessa kalenterivuosineljänneksen päättymisestä.

3. Jos 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin tason vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyy, verovelvollisen on ilmoitettava siitä sijoittautumisjäsenvaltiolle 15 työpäivän kuluessa. Verovelvollisen on samalla ilmoitettava 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen luovutusten ja suoritusten arvo kuluvan kalenterivuosineljänneksen alusta siihen päivään, jona unionin tason vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyi.

284 c artikla

1. Edellä 284 a artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan ja 284 b artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan tarkoituksia varten sovelletaan seuraavaa:
  - a) arvojen on koostuttava 288 artiklassa luetelluista määristä;
  - b) arvot on annettava euromääräisinä;
  - c) jos verovapautuksen myöntävä jäsenvaltio soveltaa 284 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja eri raja-arvoja, verovelvollisen on kyseisen jäsenvaltion osalta ilmoitettava suoritettujen tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo erikseen kunkin raja-arvon osalta, joka voi olla sovellettavissa.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvot ilmoitetaan niiden kansallisessa valuutassa. Jos luovutukset tai suoritukset on tehty muina valuuttoina, verovelvollisen on käytettävä kalenterivuoden ensimmäisenä päivänä sovellettavaa muuntokurssia. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemaa muuntokurssia tai, jos kurssia ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, on käytettävä seuraavana julkaisupäivänä julkaistua kurssia.

2. Sijoittautumisjäsenvaltio voi vaatia, että 284 artiklan 3 ja 4 kohdassa ja 284 b artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan sähköisesti sen vahvistamien edellytysten mukaisesti.

284 d artikla

1. Verovelvollista, joka hyödyntää verovapautusta jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, ei saa niiden luovutusten ja suoritusten osalta, joihin kyseisessä jäsenvaltiossa sovelletaan verovapautusta, velvoittaa:
  - a) rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi 213 ja 214 artiklan nojalla; b) antamaan arvonlisäveroilmoitusta 250 artiklan nojalla.
2. Verovelvollista, joka hyödyntää verovapautusta sijoittautumisjäsenvaltiossaan ja missä tahansa jäsenvaltiossa, johon verovelvollinen ei ole sijoittautunut, ei saa niiden luovutusten ja suoritusten osalta, joihin sijoittautumisjäsenvaltiossa sovelletaan verovapautusta, velvoittaa antamaan arvonlisäveroilmoitusta 250 artiklan nojalla.
3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos verovelvollinen ei noudata 284 b artiklassa vahvistettuja sääntöjä, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että verovelvollinen täyttää 1 kohdassa tarkoitetut arvonlisäverovelvoitteet.

284 e artikla

Verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion on viipymättä joko deaktivoitava 284 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tunniste tai, jos verovelvollinen jatkaa verovapautuksen hyödyntämistä joissakin muissa jäsenvaltioissa, mukautettava 284 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla saatuja tietoja asianomaisten jäsenvaltioiden osalta seuraavissa tapauksissa:

- a) verovelvollisen ilmoittama tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten kokonaisarvo ylittää 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän;
- b) verovapautuksen myöntävä jäsenvaltio on ilmoittanut, että verovelvollinen ei ole oikeutettu verovapautukseen tai verovapautuksen soveltaminen on lopetettu kyseisessä jäsenvaltiossa;
- c) verovelvollinen on ilmoittanut päätöksestään lopettaa verovapautuksen soveltaminen; tai
- d) verovelvollinen on ilmoittanut tai muuten ilmenee, että verovelvollisen toiminta on päättynyt."

- 13) Kumotaan 285, 286 ja 287 artikla.

14) Korvataan 288 artikla seuraavasti:

"288 artikla

1. Edellä 284 artiklassa säädetyn verovapautuksen soveltamisessa viitearvona käytettävä vuosittainen liikevaihto koostuu seuraavista arvonlisäverottomista määristä:
  - 1) tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten arvo siltä osin kuin niitä verotettaisiin, jos luovutusten ja suoritusten suorittaja olisi veronalainen verovelvollinen;
  - 2) sellaisten 110, 111 tai 125 artiklan 1 kohdan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;
  - 3) edellä 146–149, 151, 152 ja 153 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo;
  - 4) edellä 138 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo siltä osin kuin kyseisessä artiklassa säädettyä vapautusta sovelletaan;
  - 5) kiinteistöjä koskevien liiketoimien, 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen rahoitusliiketoimien sekä vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen arvo, jolleivät nämä liiketoimet ole luonteeltaan liitännäisiä.
2. Verovelvollisen suorittamia aineellisten tai aineettomien tuotantohyödykkeiden luovutuksia ei kuitenkaan oteta huomioon ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua liikevaihtoa laskettaessa."

15) Lisätään 288 a artikla seuraavasti:

"288 a artikla

1. Verovelvollinen ei saa hyödyntää 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jäsenvaltion myöntämää verovapautusta sellaisen kalenterivuoden aikana, jota edeltävänä kalenterivuonna kyseisen jäsenvaltion asettama raja-arvo on ylittynyt, riippumatta siitä, onko verovelvollinen sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon. Verovapautuksen myöntävä jäsenvaltio voi pidentää tätä määräaikaa kahteen kalenterivuoteen.

Jos 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy kalenterivuoden aikana

- a) enintään 10 prosentilla, verovelvollisen on saatava edelleen hyödyntää 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua verovapautusta kyseisen kalenterivuoden aikana;
- b) yli 10 prosentilla, 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua verovapautuksen soveltaminen on lopetettava kyseisestä ajankohdasta alkaen.

Toisen alakohdan a ja b alakohtaa soveltaessaan jäsenvaltiot voivat soveltaa 25 prosentin enimmäismäärää tai antaa verovelvolliselle mahdollisuuden hyödyntää edelleen verovapautusta ilman enimmäismäärää sinä kalenterivuonna, jona raja-arvo ylittyy. Tämän enimmäismäärän tai mahdollisuuden soveltaminen ei kuitenkaan saa johtaa verovapautuksen myöntämiseen verovelvolliselle, jonka liikevaihto verovapautuksen myöntävässä jäsenvaltiossa on suurempi kuin 100 000 euroa. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti olla soveltamatta mitään enimmäismäärää, jolloin 284 artiklan 1 kohdassa säädetyn verovapautuksen soveltaminen on lopetettava siitä hetkestä alkaen, jona raja-arvo ylittyy.

2. Verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun verovapautuksen myöntävään jäsenvaltioon, ei saa hyödyntää 284 artiklassa tarkoitettua verovapautusta, jos edeltävänä kalenterivuonna 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin tason vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo on ylittynyt.

Silloin kun 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin tason vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ylittyy kalenterivuoden aikana, johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle verovelvolliselle myönnetyn 284 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun verovapautuksen soveltaminen on lopetettava kyseisestä ajankohdasta alkaen.

3. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vastaava kansallinen valuuttana ilmaistava määrä lasketaan soveltamalla Euroopan keskuspankin 18 päivänä tammikuuta 2018 julkaisemaa muuntokurssia."

- 16) Korvataan 290 artiklan toinen virke seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat vahvistaa kyseistä valintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset."

- 17) Kumotaan 291–294 artikla.

18) Lisätään XII osaston 1 lukuun 2 a jakso seuraavasti:

"2 a jakso

Verosta vapautettuja pienyrityksiä koskevien velvollisuuksien yksinkertaistaminen

294 a artikla

Tässä jaksossa 'verosta vapautetulla pienyrityksellä' tarkoitetaan verovelvollista, joka hyödyntää verovapautusta siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava, 284 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

294 b artikla

Rajoittamatta 284 artiklan 3 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat vapauttaa alueelleen sijoittautuneet verosta vapautetut pienyritykset, jotka hyödyntävät verovapautusta vain kyseisessä jäsenvaltiossa, velvollisuudesta ilmoittaa toimintansa aloittamisesta 213 artiklan mukaisesti ja velvollisuudesta hankkia yksilöllinen tunniste 214 artiklan mukaisesti, paitsi jos kyseiset yritykset suorittavat 214 artiklan b, d tai e alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia.

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa ei käytetä, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettely tällaisten pienyritysten tunnistamiseksi yksilöllisellä tunnisteella. Tunnistamismenettely saa kestää enintään 15 työpäivää, lukuun ottamatta erityistapauksia, joissa jäsenvaltiot voivat tarvita lisää aikaa veropetosten tai veronkierron estämiseksi tarvittavien tarkastusten tekemiseen.

294 e artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa alueelleen sijoittautuneet verosta vapautetut pienyritykset, jotka hyödyntävät verovapautusta vain kyseisessä jäsenvaltiossa, 250 artiklassa säädetystä velvollisuudesta antaa arvonlisäveroilmoitus.

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa ei käytetä, jäsenvaltioiden on sallittava, että tällaiset verosta vapautetut pienyritykset antavat yksinkertaistetun arvonlisäveroilmoituksen, joka kattaa kalenterivuoden pituisen kauden. Pienyritykset voivat kuitenkin valita 252 artiklan mukaisesti vahvistetun verokauden soveltamisen.

294 f artikla

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verosta vapautetut pienyritykset tietyistä muista tai kaikista 217–271 artiklassa tarkoitetuista velvollisuuksista."

19) Korvataan 314 artiklan c alakohta seuraavasti:

"c) toinen verovelvollinen, jos tämän toisen verovelvollisen suorittamaan tavaroiden luovutukseen sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta ja jos kyseessä on tuotantotavara;"

20) Korvataan 334 artiklan c alakohta seuraavasti:

"c) toisen verovelvollisen lukuun, jos tämän toisen verovelvollisen myyntiprovisiota koskevan sopimuksen mukaisesti suorittamaan tavaroiden luovutukseen sovelletaan 284 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta ja jos kyseessä on tuotantotavara;"

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 904/2010 seuraavasti:

- 1) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:
  - a) lisätään 1 kohtaan alakohhta seuraavasti:

"g) direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 ja 4 kohdan ja 284 b artiklan mukaisesti keräämänsä tiedot."
  - b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevaa automatisoitua pyyntöä koskevat tekniset yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."
- 2) Lisätään 21 artiklaan kohta seuraavasti:

"2 b. Edellä 17 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista tiedoista on oltava saatavilla vähintään seuraavat:

  - a) tiedot ilmoittavan jäsenvaltion antamat verosta vapautettujen verovelvollisten yksilölliset tunnisteet;
  - b) edellä a alakohdassa tarkoitettulla yksilöllisellä tunnisteella yksilöityjen verosta vapautettujen verovelvollisten nimi, toimiala, oikeudellinen muoto ja osoite;
  - c) jäsenvaltiot, joissa verovelvollinen hyödyntää verovapautusta;

- d) päivämäärä, jona verovelvollinen on alkanut hyödyntää verovapautusta jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioissa;
- e) direktiivin 2006/112/EY 284 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot;
- f) kunkin a alakohdassa tarkoitetulla yksilöllisellä tunnisteella yksilöidyn verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiossaan suorittamien tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo kalenterivuosineljännestä kohden;
- g) kunkin a alakohdassa tarkoitetulla yksilöllisellä tunnisteella yksilöidyn verovelvollisen kussakin muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan suorittamien tavaroiden luovutusten ja/tai palvelujen suoritusten kokonaisarvo kalenterivuosineljännestä kohden;
- h) päivämäärä, jona verovelvollisen vuosittainen liikevaihto unionissa ylitti direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun määrän;
- i) päivämäärä, jona verovelvollisen päätös vapaaehtoisesti lopettaa verovapautuksen soveltaminen tulee voimaan, ja jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joissa verovapautuksen soveltaminen lopetetaan;
- j) päivämäärä, jona verovelvollisen toiminta on päättynyt, ja jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joita asia koskee.

Ensimmäisen alakohdan e–g alakohdassa tarkoitetut arvot on ilmoitettava erikseen kunkin raja-arvon osalta, joka voi olla sovellettavissa direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla."

2 a) Lisätään 31 artiklaan kohta seuraavasti:

"2 a. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava sähköisesti, että verovelvollinen, jolle direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu yksilöllinen tunniste on annettu, on verosta vapautettu pienyritys. Vahvistuksen on sisällettävä niiden jäsenvaltioiden nimet, joissa verovelvollinen hyödyntää verovapautusta."

3) Korvataan 32 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden ilmoittamien tietojen perusteella verkkosivustollaan kussakin jäsenvaltiossa direktiivin 2006/112/EY XI osaston 3 luvun 167 a artiklan ja XII osaston 1 luvun täytäntöönpanemiseksi annetut säännökset yksityiskohtaisina."

- 4) Lisätään X a luku seuraavasti:

"X a LUKU

DIREKTIIVIN 2006/112/EY XII OSASTON 1 LUVUN ERITYISJÄRJESTELMÄÄ
KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

37 a artikla

1. Sijoittautumisjäsenvaltion on toimitettava verovapautuksen myöntävän toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille sähköisesti seuraavat tiedot 15 työpäivän kuluessa päivästä, josta nämä tiedot ovat olleet saatavilla:
  - a) kun kyseessä on verovelvollinen, joka on antanut direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettun ennakoilmoituksen tai ilmoituksen päivityksen, tämän asetuksen 21 artiklan 2 b kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot;
  - b) kun kyseessä on verovelvollinen, jonka vuosittainen liikevaihto unionissa on ylittänyt direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettun määrän, tämän asetuksen 21 artiklan 2 b kohdan a ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot;
  - c) kun kyseessä on verovelvollinen, joka ei ole noudattanut direktiivin 2006/112/EY 284 b artiklassa vahvistettuja sääntöjä, tieto noudattamatta jättämisestä sekä tämän asetuksen 21 artiklan 2 b kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset yksityiskohdat, mukaan lukien yhteinen sähköinen viesti, jota käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

37 b artikla

1. Jäsenvaltion, jolle verovelvollinen on antanut direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun ennakkoilmoituksen tai myöhemmin sen päivityksen, on ennen verovelvollisen yksilöimistä tunnisteella tai verovelvolliselle annetun yksilöllisen tunnisteiden vahvistamista laskettava verovelvollisen ilmoittamien luovutusten ja suoritusten kokonaisarvojen perusteella, että 284 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu unionin tason vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ei ole ylittynyt kuluvan tai edeltävän kalenterivuoden aikana.
2. Verovapautuksen myöntävän jäsenvaltion on annettava 15 työpäivän kuluessa 37 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille verovelvollisen ilmoittamien luovutusten ja suoritusten kokonaisarvojen perusteella sähköisesti vahvistus siitä, että direktiivin 2006/112/EY 284 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo ei ole ylittynyt kuluvan kalenterivuoden aikana ja että 288 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.
3. Verovapautuksen myöntävän jäsenvaltion on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viipymättä sähköisesti päivämäärä, jona verovelvollinen on lakannut täyttämästä direktiivin 2006/112/EY 288 a artiklan 1 kohdan mukaisen verovapautuksen edellytykset.
4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten tekniset yksityiskohdat, mukaan lukien yhteinen sähköinen viesti, määritellään tämän asetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen."

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin 1 artiklassa säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
3. Tämän direktiivin 2 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja